

ча, и научи ме тыа думы. И съдїа та почудисе га
мъ детинскомъ и Остротѣ оўма неговаго.

И тѣва Фкончавши царскій сынъ, рече пакъ на бащу
послышай ми владыко царю и Още єдно покѣстованіе.

Покѣстованіе второ царскаго сына.

Единъ торговецъ имаше обычай да торговъ
благовонны дреva. Чѣ прочекае, защо во Фнсица гры
продаватсѧ благовонны тѣ дреva скапо, и абиѣ земле
къ то благовонны дреva имаше, и Отиде въ Фнай грн
Растовари Сбаче конъ Отъ града на єдно место, за
разъмѣе понапредъ цѣна та на торговія та си. По
чо же мина Отъ тамо єдна слѣжебница єдного го
дара, и попыта го, каковъ человѣкъ є; и що є тобъ
мъ; И онъ рече: Торговецъ человѣкъ самъ, и товаръ изъ
благовонни дреva, кой то донесохъ да продадемъ
тотъ градъ. Слѣжебница таже Фнаа Отидевши казас
ко то господарю своемъ: кой то беше многознающій
ловѣкъ, то єсть шутъ (лукавъ). Тѣмже абиѣ собра
къ то благовонны дреva имаше, и тѣри ги на Фгн
ко то горающе на полниха воздухъ сосз благогуаніе
то и торговецъ, кой то беше близо тамо, Ошти
ситисе сосз Фнова благогуаніе: не знаеше Сбаче
гдѣ є: понеже при неговомъ товарѣ Фгнь немаше, и
ва та мъ бѣха не вредими.

На другій же день влезна въ градъ, и тамо
на го горный многовѣдѣшій человѣкъ, и попыта го, и
квака ти є торговія та; И онъ рече: благовонни дреva
Лукавый же рече мъ: О человѣче, кой те принѣди, а
доносашь тѣва таквымъ дреva, кой то нїе немаме за
що, и гориме ги на Фгнь. И торговецъ мъ рече:
чухъ защо тѣмъ дреva са тѣва наї скапи, и ты какъ
машь; и лукавый мъ рече: воистиннѣ многъ са тѣ